

GHEORGHE COZORICI

(Teatrul Național
„I. L. Caragiale“)

1. Cunosc repertoriul Teatrului Național și mi se pare că, de această dată, conducerea teatrului și-a dat osteneala să alcătuiască un repertoriu corespunzător rolului acestuia în ansamblul culturii românești. În strădania sa pentru educarea socială și estetică a publicului, și în același timp pentru cuprinderea întregului ansamblu actoricesc, un pas însemnat reprezintă montarea spectacolului Regele Lear de Shakespeare. Apoi, piese ca Săptămîna patimilor de Paul Anghel, Cine se teme de Virginia Woolf?, Dulcea pasăre a tinereții. Danton și altele, cred că alcătuiesc un repertoriu cât se poate de judicios, pentru stagiunea care începe.

2. Ținînd seama atît de configurația generală a repertoriului cît și de forțele actoricești ce-l vor sluji, cred că se realizează un echilibru atît din punctul de vedere al satisfacerii, pe de o parte, a cerințelor de ordin social-educativ-estetic, pe de alta, a celor privitoare la afirmarea sau reafirmarea unor talente actoricești reale.

În ceea ce privește originalitatea, ea depinde de modul cum se va munci: pentru că punctul de vedere original nu constă în includerea în program a piesei Regele Lear, ci în modul cum se realizează spectacolul respectiv. Același lucru este valabil în toate cazurile.

3. Sînt convins că, așa cum se înfățișează acum, la început de stagiune, proiectele corespund intereselor publicului nostru. Pen-

tru ca interesul pentru teatru să devină mai intens, se cere din partea tuturor slujitorilor săi muncă, seriozitate și iar muncă.

4. Ar fi multe de spus. Mă voi opri asupra unui singur aspect. De multe ori se creează unele situații cel puțin ciudate, provocate de suprasolicitarea unor actori — este adevărat, de certă valoare. Extenuarea îi duce la o interpretare liniară, lipsită de vlagă, săracă în elemente creatoare. În același timp, alții stagnează din cauza neutilizării. Deocamdată însă, în faza de proiect, repertoriul se prezintă și pentru echipa de actori ca un vast cîmp de studiu, de realizări, de perspective. Un cuvînt greu îl au regizorii, în mîinile cărora stau de cele mai multe ori destinele actorilor.

5. Repet în acest moment rolul Gloucester din Regele Lear. Iar mai tîrziu mă așteaptă o încercare foarte grea — Ștefan cel Mare, din Săptămîna patimilor de Paul Anghel. Apoi, vom vedea.